

GE DET NYA ÅRET ETT NAMN!

Vid dopgudstjänster frågar vi i svenska kyrkan föräldrarna: ”Vilket namn har ni gett ert barn?”

Namngivningen är viktig – för människor och för Gud.

I skapelsen kallade Gud ljuset ”dag” och mörkret ”natt” (1 Mos. 1:9), han kallade fästet som skiljer vatten från vatten för ”himmel” (1 Mos. 1:8). Han kallade vattnet under himlen för ”hav” och det torra för ”jord” (1 Mos. 1:10).

Sen skapade han stjärnorna, fåglar, fiskar och djur på marken - men dem gav han Adam i hedersuppdrag att namnge, 1 Mos. 2:19. Adam sa: ”du ska heta hare, du ska heta grävling, du ska heta örn o.s.v.”

Gud gav vissa viktiga personer nya namn. Abram blev Abraham. ”Se, det förbund som jag å min sida gör med dig är detta, att du skall bli en fader till många folk. Därför skall du inte mer heta Abram, (”Den upphöjde fadern” eller ”Fadern upphöjer”) utan Abraham skall vara ditt namn, ty jag skall låta dig bli till en fader för många folk” (1 Mos. 17:4-5). Abrahams hustru Sarai (”furstlig, befriad, kämpande”) blev Sara, vilket betyder ”furstinna” (1 Mos. 17:15). Jakob blev Israel. ”Du skall inte mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger” (1 Mos. 28:15). Namnet var i Gamla Testamentets värld betydelsefullt, inte hur det klingade, utan dess betydelse. Namnet skulle tillkännage bärarens egenskaper, väsen och personlighet. Benjamin kallades ”lyckoson” (1 Mos. 35:18), Salomo ”den fridsamme” (2 Sam. 12:24) eller blev uppkallade efter djur och blommor – Debora ”bi”, Raket ”lamm”, Sippora ”småfågel”, Susanna ”lilja” o.s.v. I något av en särklass står namnen som innehåller ett namn på Gud såsom Elia, ”Herren är Gud”, ”Joab- ”Herren är fader”, Natan – ”Gud ger” o.s.v.

Gud gav även namn i Nya Testamentet. Till Sakarias sa han: ”Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig och du skall ge honom namnet Johannes” (Luk. 1:13). Namnet Johannes hade betydelsen ”Gud är nådig”. Och till Josef sa Gud om Jesus: ”Hon skall föda en son och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder” (Matt. 1:21).

Jesus fick därtill ett binamn – Immanuel, Gud med oss (Matt. 1:23). Tänk om han i stället fått heta ”Gud mot oss” eller ”Gud kanske med oss”! Varför Gud valde just dessa namn vet vi inte, men att han hade en speciell avsikt med dem anar vi. Jesus är den som frälsar oss från våra synder och han visar, att Gud är med oss, för han är Gud med oss.

Det är gott att veta att Gud känner också mig vid namn. ”Jag har kallat dig vid namn, Du är min” (Jes. 43:1. Se också 45:3). Jesus säger, att han känner sina får vid namn – Joh. 10:14. Petrus är t.ex. känd av Jesus vid namn, t.o.m. hans pappas namn – Joh. 21:15:15.

KAN VI KALLA PÅ OKÄNDA SAKER VID NAMN?

Vi lever alla, särskilt så här i nyårstider kanske, med behov och önskningar i våra liv. Vi uppmuntras av trons fader Abraham, som ”kallade på ting, som inte var till, liksom vore de till”. (Rom. 4:17)

Kan vi göra så inför ett nytt år? Rent mänskligt eller psykologiskt så kan vi nog inse, att om jag kallar år 2009 för “ett dåligt år” eller “olycka”, så kan det nog prägla mitt tänkande och kanske handlande. Och, på motsvarande sätt, om jag kallar det för “nåd”, “välsignelse” eller “vittnande”, “bibelläsning” eller “Jesuskärlek”, så kan det nog prägla mitt år.

Så: vilket namn har du gett ditt år?

Carl-Erik Sahlberg
Domkyrkokomminister
Ottesångsvägen 7
15134 Södertälje
070/7133003
Carl-erik.sahlberg@svenskakyrkan.se